

Vasten en voornemens

Is "vasten" voor ons ook zo'n periode waarin we met goede voornemens te kampen hebben?

Gaan wij voldoende in op allerhande mogelijkheden tot engagement of persoonlijke vorming?

Een kans tot verdieping of bezinning is ons soms meermaals gevraagd of voorgesteld en toch nemen we de moed niet in onze twee handen om kansen tot ontmoeting met anderen en met God te grijpen. Hoe zou ik daar de tijd voor hebben (maken) als ik al m'n dagelijks gedoe nog niet op orde krijg?

Kan ik prioriteit geven aan iemand die m'n hulp nodig heeft i.p.v. een avond te verkwanselen voor de tv?

Kan ik niet beter vriendschapsbanden smeden i.p.v. geterroriseerd worden door smartphone of multimedia (hoe waardevol die ook kunnen zijn)?

Zet ik mijn leven op orde?

Hoe werk ik aan de verstandhouding met m'n huisgenoten?

Kan ik anderen bemoedigen in de aanpak van hun leven en kan ik mezelf excuseren voor wat foutging?

Laat ik in de kerk en ook elders alles afhangen van wat andere goedwillige doen of kan ik op mijn manier en met mijn kwaliteiten ook een steentje bijdragen?

Laat ik op z'n minst voelen dat ik m'n medemens graag zie?

Die 40 dagen van de vasten zijn een echte uitdaging om de roestige korsten in ons leven van elke dag bloot te leggen en vooral om die korsten te verwijderen en de aangetaste plekken te herstellen.

In het evangelie van Aswoensdag geeft Jezus ons de toon van de melodie die ons deze vasten en ons verdere leven wil begeleiden.

Sommige klanken van deze melodie kunnen voor ons zeer belangrijk worden en ze kunnen ons in de komende weken niet alleen tot nadenken, maar ook tot handelen aanzetten:

Jezus nodigt ons uit tot vasten; tot het afwerpen van ballast; tot het verwijderen van al die dingen die voor dat leven niet nuttig zijn maar het alleen maar verlammen. Hij nodigt ons uit om los te laten, om datgene te ontdekken wat werkelijk telt: een leven waar velen mogen in lukken. De basis daartoe, de hoofdtoon van de melodie, is het gebed.

Jezus zoekt ze dikwijls op, de stilte, de tijd van het alleen-zijn met zijn vader in de hemel. En daartoe roept hij ook ons op: naar de nabijheid van God, naar het horen van en luisteren naar zijn woord – om van daaruit telkens weer nieuw en veranderd te handelen.

En juist dit handelen van Jezus heeft een heel bijzonder klank; als we Hem horen en naar Hem luisteren, dan kan niets ons nog hinderen om die openheid, die

afwezigheid van
vooringenomenheid, die
solidariteit van Jezus
tegenover de mensen die
aan de rand van de
maatschappij staan, ook in
ons leven in daden om te
zetten.

Voelt u ook hoe deze
veertigdagentijd ons,
u en mij,
uitnodigt om die nieuwe
melodie in het leven
opnieuw te ontdekken?

Bruno Jacobs

Ranst 2018

Felix De Boeck